

**Цуркан-Сайфуліна Ю. В.**

Чернівецький навчально-науковий юридичний інститут  
Національного університету «Одеська юридична академія»

**Шинделяр Д. М.**

Чернівецький навчально-науковий юридичний інститут  
Національного університету «Одеська юридична академія»

## ПСИХОЛОГІЧНА СТІЙКІСТЬ ЯК ЕЛЕМЕНТ ОСОБИСТОЇ БЕЗПЕКИ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНАХ

*У статті проаналізовано психологічну стійкість працівників правоохоронних органів як ключовий елемент їхньої особистої безпеки та професійної надійності. Виконано комплексне дослідження теоретичних підходів до розуміння резильєнтності, здійснено узагальнення сучасних наукових концепцій, що пояснюють її структуру, функції та адаптивну роль у подоланні екстремальних умов службової діяльності. Визначено взаємозв'язок між внутрішніми ресурсами особистості, ціннісними орієнтирами, емоційною саморегуляцією та здатністю до конструктивного реагування на стресові чинники. Обґрунтовано, що психологічна стійкість є багатовимірною характеристикою, яка охоплює емоційно-вольову рівноваженість, когнітивну гнучкість, мотиваційні установки, здатність підтримувати контроль поведінки та адаптивні копінг-стратегії.*

*У межах дослідження здійснено характеристику основних компонентів системи психологічного забезпечення правоохоронних органів, включно з психологічним відбором, профілактичними заходами, спеціальною підготовкою та реабілітацією після дії травматичних факторів. Проаналізовано роль внутрішньої та зовнішньої підтримки, соціальних зв'язків, командної взаємодії та інституційних механізмів у формуванні стійкості працівників при зростанні професійних ризиків. Визначено, що системне поєднання профілактичних, навчальних і відновлювальних заходів створює цілісне середовище, спрямоване на запобігання професійній дезадаптації, зниження ймовірності емоційного виснаження та підтримання стабільної психофізичної працездатності в умовах підвищених службових навантажень.*

*Здійснено узагальнення практик інституційної та міжнародної психосоціальної підтримки, спрямованих на підвищення резильєнтності персоналу, а також розглянуто перспективи застосування комплексних моделей допомоги, орієнтованих на зміцнення ресурсів особистості та розвитку навичок саморегуляції. Підкреслено, що психологічна стійкість працівників правоохоронних органів виступає стратегічним чинником забезпечення їхньої професійної ефективності, надійності та здатності діяти в умовах невизначеності, а її розвиток потребує інтегрованого міжвідомчого підходу та постійного удосконалення системи психологічного забезпечення.*

**Ключові слова:** психологічна стійкість, резильєнтність, особиста безпека, правоохоронні органи, адаптаційний потенціал, професійний стрес, психологічне забезпечення.

**Постановка проблеми.** У сучасних умовах зростання рівня загроз, пов'язаних із службовою діяльністю правоохоронних органів, питання психологічної стійкості набуває особливої наукової та практичної значущості. Правоохоронці постійно взаємодіють із ситуаціями підвищеної небезпеки, емоційного напруження, невизначеності та відповідальності за прийняття рішень, що безпосередньо впливають на безпеку громадян і функціонування державних інституцій. У таких умовах саме психологічна стійкість виступає базовим

професійним ресурсом, який забезпечує збереження працездатності, здатність до саморегуляції, конструктивне реагування на критичні події та мінімізацію ризику професійних деформацій працівників правоохоронних органів. Зростання навантаження, спричиненого воєнними викликами, соціальною нестабільністю та збільшенням кількості психотравмуючих факторів, актуалізує потребу глибокого наукового осмислення механізмів формування та підтримання резильєнтності працівників органів. Водночас у сфері

правоохоронної діяльності посилюється потреба у створенні комплексної системи психологічного забезпечення, спрямованої на попередження дезадаптивних станів, підвищення рівня особистої безпеки та забезпечення стабільного функціонування кадрового потенціалу. Незважаючи на наявність окремих наукових розробок, питання інтеграції психологічної стійкості в структуру професійної підготовки, оцінки та супроводу працівників потребує подальшого дослідження, зокрема з урахуванням сучасних кризових умов. Таким чином, актуальність теми зумовлена необхідністю наукового обґрунтування ролі психологічної стійкості як ключового чинника особистої безпеки правоохоронців та розроблення ефективних механізмів її зміцнення у системі правоохоронних органів.

**Постановка завдання.** Метою статті є комплексне дослідження психологічної стійкості працівників правоохоронних органів як ключового елемента їхньої особистої та професійної безпеки, що передбачає аналіз теоретичних підходів, узагальнення структурних компонентів резильєнтності, визначення її функціонального значення в умовах екстремальної службової діяльності та обґрунтування системи психологічного забезпечення, спрямованої на зміцнення адаптаційного потенціалу та запобігання професійній дезадаптації.

**Виклад основного матеріалу.** Психологічна стійкість (резильєнтність) – це динамічна здатність особистості ефективно долати та адаптуватися до значних стресових факторів, травм, загроз або життєвих негараздів, зберігаючи при цьому відносно стабільний рівень психічного здоров'я та функціонування. Як підкреслює Д.Р. Кравцов «Психологічна стійкість (до невизначеності стресу, до ризику, конфлікту) визначає психічне та соматичне здоров'я людини, охороняє його від дезінтеграції та особистісних розладів, створює основу внутрішньої гармонії» [1, с. 217]. Психологічна стійкість не є вродженою рисою, оскільки формується та розвивається як комплекс внутрішніх ресурсів (самооцінка, оптимізм, емоційний інтелект) та зовнішніх факторів підтримки (соціальні зв'язки, сімейна підтримка), дозволяючи людині не просто витримати тиск, але й відновитися та навіть зрости після складного досвіду (так зване посттравматичне зростання). Таким чином, психологічна стійкість є ключовим адаптивним механізмом, що забезпечує професійне довголіття та благополуччя, особливо для працівників, чия діяльність пов'язана з постійними ризиками та кризовими ситуаціями.

Як зауважує О. Романчук «Психологічна стійкість (витривалість, резильєнтність) – здатність проходити крізь життєві випробування, зберігаючи при цьому психічне здоров'я, особистісну цілісність» [2]. Автор підкреслює, що Загальнонаціональна стійкість, що ґартується в умовах воєнного конфлікту, є ключовим стратегічним чинником протидії агресії, яка спрямована на індукування паніки, відчаю та дезорганізації у суспільстві. Феномен індивідуальної та колективної резильєнтності детермінується не лише здатністю долати психотравмуючі обставини, а й глибокою ідентифікацією з фундаментальними цінностями (правда, свобода, гідність), що надають смисложиттєві орієнтири та слугують невичерпним джерелом внутрішньої енергії і наполегливості для продовження боротьби. Таким чином, стійкість набуває характеру усвідомленого вибору реагувати з позицій мужності та цінностей, вимагає здатності до емоційної саморегуляції та обов'язкового дотримання дисциплінованого ритму турботи про себе і відновлення, що є критично необхідним для збереження ресурсу до досягнення остаточної перемоги та подальшого відродження нації [2].

У сучасній психологічній науці, на тлі прагнення до цілісного осмислення механізмів успішної адаптації та подолання екстремальних життєвих обставин, формується інтегративний підхід до визначення психологічної стійкості як складної особистісної якості, що забезпечує резистентність до деструктивних факторів. Хоча дослідники не мають консенсусу щодо провідного компонента (когнітивного, емоційно-вольового чи мотиваційного), перспективним є розгляд психологічної стійкості як синтезу кількох взаємопов'язаних характеристик. Зокрема, у вітчизняній традиції, концепція особистісного адаптаційного потенціалу включає нервово-психічну стійкість, адекватну самооцінку, відчуття соціальної підтримки та низький рівень конфліктності як чинники, що сприяють швидкому відновленню психічної рівноваги. Окремі науковці доповнюють це уявлення, розглядаючи психологічну стійкість як синтез якостей, що містить врівноваженість (здатність утримувати напруження), стійкість (протистояння фрустрації), стабільність (постійний рівень настрою) та опір (збереження свободи поведінки від залежностей) [1, с. 217–218]. У зарубіжній науці це поняття корелює з концепцією життєстійкості, яка є показником психічного здоров'я та інтегрує три ключові компоненти: обов'язковість (залученість у справу та відчуття цінності), контр-

оль (переконання у можливості впливати на перебіг подій та трансформувати складні ситуації) і виклик (сприйняття змін і труднощів як стимулу для безперервного особистісного росту), що у сукупності забезпечує нетравматичне переживання та успішне подолання наслідків екстремальних умов [3].

Психологічна стійкість (резильєнтність) у діяльності правоохоронних органів є фундаментальною адаптивною спроможністю, яка дозволяє працівникам ефективно функціонувати та зберігати психічне здоров'я в умовах хронічного службового стресу, високого ризику, екстремальних ситуацій та безпосередньої загрози життю, що є невід'ємними атрибутами їхньої професії. Зокрема, у «Порядку здійснення психологічного забезпечення службової діяльності в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України та Переліку психологічних протипоказань, наявність яких унеможливує проходження військової служби за контрактом (навчання) в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України» визначено, що «психологічна стійкість – здатність особистості до урівноваженості, супротиву, змога протистояти життєвим труднощам, несприятливому тиску обставин, зберігати здоров'я і працездатність у різних випробуваннях» [4].

Психологічна стійкість виступає критичним захисним механізмом, що мінімізує ймовірність розвитку професійної деформації, синдрому емоційного вигорання та посттравматичних стресових розладів (ПТСР), забезпечуючи при цьому когнітивну ясність і емоційну саморегуляцію, необхідні для прийняття виважених та правомірних рішень в умовах обмеженого часу і невизначеності, що прямо корелює з якістю виконання службових обов'язків та рівнем суспільної безпеки. Як динамічний ресурс, резильєнтність підлягає систематичному розвитку через психологічну підготовку та підтримку, що є стратегічною запорукою професійної надійності і довголіття кадрів в системі національної безпеки.

Згідно з інтегративним підходом, успішна адаптація працівників правоохоронних органів до екстремальних умов професійної діяльності залежить від складного комплексу особистісних характеристик, що утворюють їхній психологічний адаптаційний потенціал. Фундаментальними якостями є висока нервово-психічна стійкість та емоційна компетентність, які проявляються у здатності зберігати врівноваженість і стабільність настрою під час гострих стресових впливів,

мінімізуючи ризик дезорганізації поведінки та когнітивних порушень. Ці характеристики є критично важливими для ефективного та правомірного прийняття рішень в умовах високої невизначеності і безпосередньої загрози.

Другий ключовий блок характеристик охоплює когнітивно-вольовий та мотиваційний компоненти, які визначають активну позицію особистості щодо труднощів. Центральною тут є життєстійкість (Hardiness), що складається з обов'язковості (глибокої службової відданості, вмотивованої ціннісними орієнтирами), контролю (переконання у можливості впливати на хід подій та трансформувати складні ситуації на свою користь) та здатності прийняти виклик (сприйняття небезпечних завдань як стимулу для безперервного професійного розвитку). Доповнюють цей блок такі соціально-адаптаційні якості, як адекватна самооцінка, низький рівень конфліктності та спроможність використовувати відчуття соціальної підтримки як зовнішній ресурс, що у сукупності забезпечує не лише особисту резистентність до стресу, але й високу надійність працівника у колективі та його загальну професійну довговічність.

Наприклад, з огляду на необхідність інтегрального підходу до оцінки кандидатів, формальні юридичні обмеження, визначені ст. 61 Закону України «Про Національну поліцію» [5], хоча й не є безпосередньо психологічними діагностичними критеріями, опосередковано слугують індикаторами відсутності критично важливих компонентів психологічної стійкості, надійності та адаптаційного потенціалу. Зокрема, пункти про недієздатність або наявність захворювань, що перешкоджають службі, прямо вказують на непридатність через низьку нервово-психічну стійкість та відсутність необхідної контрольованості. Водночас, наявність судимості, корупційних правопорушень чи надання неправдивої інформації сигналізує про відсутність етичної обов'язковості, порушення соціально-адаптаційного потенціалу і нездатність підтримувати внутрішній контроль та стійкість до деструктивних впливів, що в сукупності є підставою для відхилення кандидата як такого, що не відповідає високим вимогам професійної надійності правоохоронця.

Система психологічного забезпечення правоохоронних органів є інтегративним комплексом заходів, стратегічно спрямованих на збереження та зміцнення професійної надійності та психічного здоров'я особового складу в умовах підвищеного оперативного ризику та службового

стресу. Ця система функціонує як багаторівневий механізм, що охоплює всі етапи професійного шляху працівника – від початкового скринінгу до відновлення після травматичних подій. Центральним завданням системи є формування високого адаптаційного потенціалу та психологічної стійкості шляхом реалізації чотирьох ключових, взаємопов'язаних компонентів:

1) психологічного відбору, що забезпечує первинну селекцію кандидатів з необхідним рівнем нервово-психічної резистентності;

2) психопрофілактичної роботи, сфокусованої на попередженні накопичення стресу та розвитку дезадаптивних реакцій, включаючи професійне вигорання та деформацію;

3) психологічної підготовки, спрямованої на цілеспрямоване навчання ефективним копінг-стратегіям і навичкам емоційної саморегуляції;

4) психологічної реабілітації, яка забезпечує невідкладну кризову інтервенцію та повне відновлення функціонального стану після участі у критичних інцидентах чи бойових діях.

Функціонування цієї системи є імперативом для забезпечення неперервності та ефективності правоохоронної діяльності, особливо в умовах воєнного часу. Психологічний відбір виступає як первинний фільтр, метою якого є ідентифікація осіб, які мають необхідну ступінь життєстійкості та низьку схильність до девіантної поведінки. Психопрофілактична робота та психологічна підготовка формують основний базис стійкості, сприяючи розвитку когнітивного контролю та емоційної компетентності як чинників, що протидіють внутрішній дезорганізації під впливом зовнішніх загроз. Водночас, психологічна реабілітація є кінцевим, але життєво необхідним етапом, що гарантує своєчасне відновлення втраченого ресурсу та мінімізацію віддалених негативних наслідків травматизації (зокрема посттравматичних стресових розладів), тим самим забезпечуючи загальну надійність та довговічність кадрового складу правоохоронних органів.

Слід зауважити, що у контексті повномасштабної воєнної агресії та значного зростання психотравмуючих факторів, критичною стратегічною ланкою в системі психологічного забезпечення правоохоронних органів стає формування та підтримання високої психологічної стійкості працівників правоохоронних органів, що є необхідним для збереження їхньої боєздатності, професійної надійності та здатності до ефективного виконання службово-бойових завдань. Це вимагає відходу від стандартних мирних протоколів і зосеред-

ження на інтенсифікації роботи системи психологічного забезпечення, яка має бути невідкладно адаптована до реалій хронічного стресу та кризових ситуацій. Таким чином, основний акцент зміщується на оперативну психопрофілактику (попередження травматизації), кризову інтервенцію (дебрифінг, дефузінг) та посилену реабілітацію, які мають реалізовуватися відповідно до відомчих інструкцій і підсилюватися спеціалізованими програмами, розробленими спільно з міжнародними партнерами, задля цільового підвищення резильєнтності особового складу правоохоронних органів до довготривалих військових викликів.

Отже, стратегічний підхід до підвищення психологічної стійкості та безпеки працівників правоохоронних органів реалізується як багаторівнева система інтервенцій – первинна профілактика, вторинне кризове реагування та реабілітація. На первинному рівні фокус зосереджено на програмах психологічної стійкості (Resilience Training), що передбачає планове впровадження тренінгів для розвитку емоційного інтелекту, навичок саморегуляції та ефективних копінг-стратегій, а також формування сприятливого психологічного клімату через культивування довіри та подолання стигматизації звернення по допомогу. На вторинному рівні застосовується стратегія кризового реагування, ключовими елементами якої є обов'язкове проведення критичної інцидентної стресової інтервенції (включно з дебрифінгом і дефузінгом) після травматичних подій, а також розгортання Програм «Рівний-Рівному» (Peer Support), що створює мережу навчених колег для надання неформальної психологічної підтримки. Нарешті, третинний рівень передбачає психологічну реабілітацію та відновлення, що охоплює забезпечення доступу до спеціалізованого санаторно-курортного лікування для осіб з ознаками професійного вигорання чи посттравматичних стресових розладів (ПТСР), а також налагодження конфіденційної клінічної допомоги (індивідуальна психотерапія та психіатрична допомога) для запобігання професійній дезадаптації працівників правоохоронних органів.

Наприклад, у відповідь на системні психосоціальні наслідки повномасштабної воєнної агресії та зростання потреби у фаховій підтримці серед ветеранів, захисників, постраждалих цивільних осіб та внутрішньо переміщених громадян, Фондом міжнародної солідарності (Республіка Польща) ініційовано та реалізовано програмний комплекс «Психосоціальна підтримка в Україні» (PRO\_MentalHealth). У 2023 році було успішно

апробовано та валідизовано інтегровану модель надання психосоціальних послуг, що нині масштабується на 4 області (Рівненську, Житомирську, Одеську та Дніпропетровську області) за фінансового сприяння Програми польської співпраці та міжнародних партнерів, зокрема Європейської Комісії та Державного департаменту США, базується на ключових принципах стійкості функціонування інституцій, широкому спектрі послуг (включно з психологічною допомогою, соціальним консультуванням та фізкультурно-спортивною реабілітацією), максимальній доступності послуг на місцевому рівні (зокрема через мобільні бригади), високій якості сервісу та створенні екосистеми взаємодії між регіональними інституціями, що забезпечує цілісність і сталість комплексної підтримки цільових груп [6]. Також, з метою подолання дефіциту гендерно чутливої психосоціальної підтримки для ветеранів, внутрішньо переміщених осіб та інших вразливих груп, Федеральне міністерство економічного співробітництва та розвитку Німеччини, через проєкт, що реалізується з жовтня 2023 р. у партнерстві з Міністерством у справах ветеранів України, зосередило зусилля на адаптації програм психічного здоров'я та психосоціальної підтримки (MHPSS). Основний підхід полягає у підвищенні фахової компетентності соціальних працівників та психологів шляхом розробки та інтеграції спеціалізованих навчальних модулів щодо подолання травм війни у партнерські університетські програми (за підтримки Національного університету «Києво-Могилянська академія») [7].

**Висновки.** Дослідження демонструє, що психологічна стійкість працівників правоохоронних органів становить центральний елемент їхньої професійної надійності та визначає здатність ефективно діяти в умовах небезпеки, емоційного виснаження та тривалого службового напруження. Психологічна стійкість як багатовимірний якість, у якій поєднано внутрішні ресурси, соціальну підтримку, ціннісні орієнтири та готовність до конструктивного подолання труднощів. Саме ця інтегративність забезпечує можливість зберігати внутрішню рівновагу, контроль над поведінкою і здатність приймати виважені рішення за умов невизна-

ченості. Проведений аналіз свідчить, що високий адаптаційний потенціал правоохоронця формується через поєднання емоційної рівноваженості, когнітивної гнучкості, внутрішньої мотивації та вміння сприймати складні ситуації як простір для професійного зростання. Важливу роль відіграють соціальні зв'язки, етичні цінності та відчуття відповідальності, які підтримують внутрішню стабільність і знижують ризик емоційного виснаження. Водночас нормативно визначені обмеження щодо прийняття на службу демонструють тісний зв'язок між правовими критеріями та психологічними характеристиками, потрібними для виконання завдань у сфері правоохоронної діяльності.

Ефективна система психологічного забезпечення правоохоронних органів має функціонувати як послідовна структура, яка охоплює відбір, профілактичні заходи, цілеспрямовану підготовку та відновлення після дії травматичних факторів. Такий підхід дозволяє не лише стабілізувати психічний стан працівників, а й зберігати стійкість кадрового потенціалу в умовах посиленних викликів, характерних для воєнного часу. Комплексність інтервенцій робить можливим запобігання професійній дезадаптації та забезпечує захист від віддалених негативних наслідків психотравм. Розгляд державних і міжнародних програм демонструє, що підтримка психологічної безпеки потребує широкої інституційної взаємодії, сучасних методів допомоги та доступності сервісів для різних категорій осіб, включно з правоохоронцями. Представлені моделі психосоціальної підтримки підтверджують доцільність інтегрованого підходу, спрямованого на розвиток резильєнтності, покращення фахової підготовки та підсилення механізмів відновлення.

Таким чином, результати дослідження свідчать про необхідність системного, довгострокового та гнучкого підходу до зміцнення психологічної стійкості правоохоронців, що дозволяє не лише зберігати їхнє психічне здоров'я, а й забезпечувати безперервність виконання службових завдань у кризових умовах. Психологічна стійкість постає стратегічним ресурсом державної безпеки, а її розвиток потребує комплексних міжвідомчих програм, адаптованих до реалій сучасних загроз.

#### Список літератури:

1. Кравцов Д. Р. Психологічна стійкість спеціаліста екстремального профілю. Психологічні та педагогічні проблеми професійної освіти та патріотичного виховання персоналу системи МВС України. Харків, 2020. С. 217–219. URL: [https://univd.edu.ua/general/publishing/konf/27\\_03\\_2020/pdf/66.pdf](https://univd.edu.ua/general/publishing/konf/27_03_2020/pdf/66.pdf) (дата звернення: 17.10.2025)

2. Романчук О. Психологічна стійкість в умовах війни: індивідуальний та національний вимір. URL: [https://i-cbt.org.ua/resilience\\_ukraine/](https://i-cbt.org.ua/resilience_ukraine/) (дата звернення: 17.10.2025)
3. Maddi S. R., Khoshaba D. M. Hardiness and Mental Health. *Journal of Personality Assessment*. 1994. Vol. 63, No. 2. Pp. 265–274.
4. Про затвердження Порядку здійснення психологічного забезпечення службової діяльності в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України та Переліку психологічних протипоказань, наявність яких унеможливує проходження військової служби за контрактом (навчання) в Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України: Наказ Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України від 02.11.2016 р. № 683. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/z1533-16> (дата звернення: 17.10.2025)
5. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#n622> (дата звернення: 17.10.2025)
6. Програма «Психосоціальна підтримка в Україні» PRO\_MentalHealth. Фонд міжнародної солідарності. URL: [https://solidarityfund.org.ua/spivpracya-z-rozvytku/psychologichna-pidtrymka/proyekt-psyhohoczialna-pidtrymka-v-ukrayini-pro\\_mentalhealth/](https://solidarityfund.org.ua/spivpracya-z-rozvytku/psychologichna-pidtrymka/proyekt-psyhohoczialna-pidtrymka-v-ukrayini-pro_mentalhealth/) (дата звернення: 17.10.2025)
7. Надання психологічної підтримки ветеранам, членам їх родин та вразливим групам населення в Україні. MHPSS for vulnerable groups in Ukraine. URL: <https://www.giz.de/de/projects/nadannya-psikhologichnoi-pidtrimki-veteranam-chlenam-ikh-rodin-ta-vrazlivim-grupam> (дата звернення: 17.10.2025)

### **Tsurkan-Sayfulina Yu. V., Shyndelyar D. M. PSYCHOLOGICAL RESISTANCE AS AN ELEMENT OF PERSONAL SAFETY OF LAW ENFORCEMENT BODIES EMPLOYEES**

*The article analyzes the psychological stability of law enforcement officers as a key element of their personal safety and professional reliability. A comprehensive study of theoretical approaches to understanding resilience was carried out, a generalization of modern scientific concepts explaining its structure, functions and adaptive role in overcoming extreme conditions of service activity was carried out. The relationship between the internal resources of the individual, value orientations, emotional self-regulation and the ability to respond constructively to stressful factors is determined. It is substantiated that psychological resilience is a multidimensional characteristic that encompasses emotional-volitional balance, cognitive flexibility, motivational attitudes, the ability to maintain behavioral control, and adaptive coping strategies.*

*Within the framework of the study, the main components of the system of psychological support of law enforcement agencies were characterized, including psychological selection, preventive measures, special training and rehabilitation after exposure to traumatic factors. The role of internal and external support, social ties, team interaction and institutional mechanisms in the formation of employee resilience in the face of increasing professional risks is analyzed. It was determined that a systematic combination of preventive, educational, and restorative measures creates a holistic environment aimed at preventing professional maladjustment, reducing the likelihood of emotional exhaustion, and maintaining stable psychophysical performance in conditions of increased workload.*

*A generalization of the practices of institutional and international psychosocial support aimed at increasing the resilience of personnel was carried out, as well as the prospects for the application of complex models of assistance focused on strengthening personal resources and the development of self-regulation skills were considered. It is emphasized that the psychological stability of law enforcement officers is a strategic factor in ensuring their professional efficiency, reliability and ability to act in conditions of uncertainty, and its development requires an integrated interagency approach and constant improvement of the psychological support system.*

**Key words:** *psychological stability, resilience, personal safety, law enforcement agencies, adaptation potential, professional stress, psychological support.*

Дата першого надходження статті до видання: 03.12.2025

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 26.12.2025

Дата публікації (оприлюднення) статті: 30.12.2025